

1. Een nieuw begin

 Nehemia 9,1-6

Van alle zichtbare dingen is de wereld de grootste, van alle onzichtbare dingen is God de grootste. Van die wereld zien wij echter dat ze bestaat; dat God bestaat, geloven wij. En dat God de wereld heeft gemaakt, kunnen wij op niemands gezag veiliger geloven dan op dat van God Zelf. Waar hebben wij van Hem gehoord? Voorlopig nergens meeran in de Heilige Schrift, waar Zijn profeet gezegd heeft: ‘In den beginne schiep God den hemel en de aarde.’

De hemel en de aarde zijn; ze roepen dat ze gemaakt zijn, want ze ondergaan verandering en wisseling; alles wat niet gemaakt is en niettemin is, heeft namelijk niet iets in zich dat er tevoren niet is geweest: daarin bestaat het ondergaan van verandering en wisseling.

En zij roepen het ook uit, de hemel en de aarde, dat ze niet zichzelf gemaakt hebben: ‘De reden waarom wij zijn is dat wij gemaakt zijn; wij waren er dus niet alvorens wij waren, zodat wij door onszelf gemaakt hadden kunnen worden.’

In het begin, o God, heeft U de hemel en de aarde gemaakt, door Uw Woord, door Uw Zoon, in Uw kracht, in Uw wijsheid, in Uw waarheid, door op een wonderbaarlijke manier te spreken en op een wonderbaarlijke manier te scheppen. Wie zal het begrijpen? Wie zal het vertellen?

Op welke manier spreekt de schepping tot u?

**ONDER DE AS VAN ONZE GEVALLEN NATUUR ZIJN NOG ENIGE
VONKEN VAN HET HEMELSE VUUR OVERGEBLEVEN. –
JOHN OWEN**

Psalm 57 vers 7

*Uw goedheid, HEER, is groot en hemelhoog;
Uw waarheid reikt tot aan den wolkenboog;
Verhef U dan ver boven 's hemels kringen;
Uw eer versprei' haar luister in elks oog;
Laat ieder die door heel de wereld zingen.*

2. Schepping

 Deuteronomium 4,31-35

Wij kijken naar de schepping, land en zee, de hemel, met alles wat ze bevatten. Dan zien we dat alles afzonderlijk zijn eigen oorsprong heeft. We krijgen oog voor de kracht van het zaad, dat alles groeit volgens zijn eigen plan, dat het blijft staan zolang zijn tijd duurt en dan verwelkt. De tijden verlopen ordelijk, zonder storingen. De sterren komen op in het oosten en gaan onder in het westen. Ze doorlopen hun banen, de jaren door. De maanden hebben hun duur, de uren duren hun tijd. En in heel deze schepping, in alles wat leeft, is er ook iets dat u niet kunt zien, zo iets als een geest of een ziel, die alles doet zoeken naar wat aangenaam is en het onaangename doet vermijden, en waardoor alles probeert zijn eigen gaafheid te bewaren. Een spoor van de eenheid in alles.

De mens heeft ook iets, iets dat hij gemeenschappelijk heeft met Gods engelen, en dat de dieren niet hebben. Hij voelt iets aan van God. Het is iets anders dan zien of iets wit is of zwart, het heeft te maken met begrijpen of iets rechtvaardig is of onrechtvaardig.

Als we heel deze schepping om ons heen zien, waar we alles een naam kunnen geven en waar we gewoon in rond kunnen lopen, vraagt de ziel zich af: Wie heeft dit alles gemaakt? Wie is de Schepper hiervan? Wie ben ik, te midden van dit alles? Wat is het allemaal, waar ik naar kijk? Wie ben ik, die ernaar kijkt? Wie is Degene Die alles waar ik naar kijk én mij, de kijker, gemaakt heeft? Wie is Hij? Kunt u Hem een naam geven?

Denk eens na en zeg het dan. Misschien heeft u wel iets in gedachten, maar kunt u het niet zeggen. Daarom, denk eerst na en zeg het dan. En om over Hem na te denken, moet u naar Hem toe gaan. Als u iets goed wilt zien, gaat u er naartoe om het te bekijken, zodat u er dan ook iets over kunt zeggen. Want van veraf zou u zich kunnen vergissen en dat wilt u niet. Alle concrete dingen kunt u zien met uw ogen, maar Hem ziet u met uw geest. Hij krijgt de aandacht van uw hart en dan wordt Hij gezien. En waar is dat hart waarmee u Hem kunt zien? Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Waar in de schepping ervaart u het meest Gods aanwezigheid?

CHRISTUS IS DE ZOON, DOOR WIENS PERSOON EN WERK WIJ PAS GOED WETEN, DAT DE SCHEPPER WAARLIJK EEN VADER IS. — OEPKE NOORDMANS

Psalm 8 vers 3

*Sla ik naar 't ruim der held're hemelbogen,
Dat heerlijk werk van Uwe ving'ren, d' ogen;
Zie ik bedaard den glans der zil'ven maan,
En 't sterrenheir, door U geschapen, aan.*

3. Vogels

 Lezen: Spreuken 6,4-8

Het is goed om de last van Christus te dragen – deze last ondersteunt u. Als u deze last aflegt, heeft u het juist zwaarder. Ja, broeders en zusters, dat klinkt onmogelijk, maar dat is het niet! Misschien kan ik een concreet voorbeeld geven waardoor u begrijpt wat ik bedoel. Het voorbeeld dat ik ga geven is wonderlijk, het is eigenlijk ongelooflijk.

Kijk eens naar de vogels. Elke vogel heeft vleugels. Let eens op hoe zij hun vleugels ineenvouwen als ze landen om te rusten. Ze leggen de vleugels dan zagezegd langs zij. Denkt u dat ze door die vleugels zwaarder worden? Als u het gewicht van de vleugels eraf zou halen, storten ze neer. Hoe lichter hun last, hoe minder ze kunnen vliegen. Goed, we ontnemen hun de last, zogenaamd uit medelijden. Maar als we echt medelijden hebben, laten we die vleugels zitten. En als de vleugels al gekortwiek zijn, moeten we ze weer laten groeien. Dan neemt hun gewicht toe en kunnen ze weer wegvliegen.

Welke vleugels hebt u tot uw beschikking? Wat kan uw last lichter maken?

HET KINDSCHAP GODS BRENGT DE CHRISTELIJKE VRIJHEID MEE. MAAR DEZE VRIJHEID KAN IN DE KERK NIET GEOEFEND WORDEN ZONDER GEBOD EN GEBED. – OEPKE NOORDMANS

Zingen: Psalm 104 vers 9

*Het vogeltje vindt schuilplaats in hun loof,
En vormt zijn nest uit zijn vergaarden roof;
De dennen zijn, daar z' opgaan als pilaren,
Het steil verblijf der kleppend' ooievaren;
De steenbok springt en klautert, van den top
Des heuwels, tot de kruin der bergen op;
De hoge rots houdt, in verborgen holen,
Het schuw konijn voor ons gezicht verscholen.*